

*****قانون اتاق ایران:**

ماده ۵

وظایف و اختیارات اتاق ایران عبارتست از:

- الف- ایجاد هماهنگی و همکاری بین بازرگانان و صاحبان صنایع و معادن و کشاورزی در اجرای قوانین مربوطه و مقررات جاری مملکتی.
- ب- ارائه نظر مشورتی در مورد مسایل اقتصادی کشور اعم از بازرگانی، صنعتی و معدنی و مانند آن به قوای سه گانه.
- ج- همکاری با دستگاههای اجرایی و سایر مراجع ذیربط به منظور اجرای قوانین و مقررات مربوط به اتاق.
- د- ارتباط با اتاق سایر کشورها و تشکیل اتاقهای مشترک و کمیتههای مشترک با آنها براساس سیاستهای کلی نظام جمهوری اسلامی ایران.
- هـ- تشکیل نمایندگیهای تخصصی و بازرگانی داخلی و خارجی با کسب مجوز از وزارت بازرگانی و شرکت در سمینارها و کنفرانسهای مربوط به فعالیتهای بازرگانی، صنعتی، معدنی و کشاورزی اتاق در چارچوب سیاستهای نظام جمهوری اسلامی ایران.
- و- کوشش در راه شناسایی بازار کالاهای صادراتی ایران در خارج از کشور و تشویق و کمک به مؤسسات مربوطه جهت شرکت در نمایندگیهای بازرگانی داخلی و خارجی.
- ز- تشویق و ترغیب سرمایه گذاری داخلی در امور تولیدی بالخصوص تولید کالاهای صادراتی که دارای مزیت نسبی باشند.
- ح- تلاش در جهت بررسی؛ و حکمیت در مورد مسایل بازرگانی داخلی و خارجی اعضا و سایر متقاضیان از طریق مرکز داوری اتاق ایران طبق اساسنامه ای که توسط دستگاه قضایی تهیه و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.
- ط- ایجاد و اداره مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی بمنظور انجام وظایف و فعالیتهای اتاق.
- ی- صدور کارت عضویت طبق آیین نامه اتاق ایران جهت تکمیل مدارک صدور کارت بازرگانی.
- ک- تشکیل اتحادیههای صادراتی و وارداتی و سندیکاهای تولیدی در زمینه فعالیتهای بازرگانی، صنعتی، معدنی و خدماتی طبق مقررات مربوط.
- ل- دایر کردن دورههای کاربردی در رشتههای مختلف بازرگانی، صنعتی، معدنی و خدماتی متناسب با احتیاجات کشور.
- م - تهیه، صدور، تفریغ و تأیید اسنادی که طبق مقررات بین المللی بعهده اتاق ایران می باشد با هماهنگی وزارت بازرگانی.
- ن- تشکیل اتاقهای مشترک با کشورهای دوست با هماهنگی وزارتین بازرگانی و امور خارجه.

*****آیین‌نامه تشکیل اتاق‌های مشترک بازرگانی و صنایع و معادن مصوب ۱۳۷۸/۰۸/۲۳ شورای عالی نظارت:**

در اجرای بند "ن" ماده ۵ قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۶۹/۱۲/۱۵ با اصلاحیه ۱۳۷۳/۰۹/۱۵، شورای عالی نظارت بر اتاق ایران در جلسه مورخ ۱۳۷۸/۰۸/۲۳ خود، آیین‌نامه تشکیل اتاق‌های مشترک بازرگانی و صنایع و معادن را به شرح زیر تصویب نمود:

۱- اتاق‌های مشترک برای تشویق و توسعه روابط و مبادلات عامل‌های اقتصادی ایرانی و خارجی تشکیل می‌شوند و به نحوی عمل خواهند کرد که به رشد و تقویت همکاری‌های اقتصادی دو کشور کمک نمایند.

۲- کلیه اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی و خارجی که در ارتباط با مبادلات اقتصادی فی‌مابین ایران و کشور خارجی خاص فعالیت داشته و دارند می‌توانند به عضویت اتاق‌های مشترک درآیند.

۳- اعضای ایرانی اتاق مشترک باید قبلاً به عضویت یکی از اتاق‌های بازرگانی و صنایع و معادن ایران پذیرفته شده و عضویت آنها معتبر باشد.

۴- اتاق‌های مشترک وابسته به اتاق ایران هستند، اما در قبال اعمال و تعهدات خود دارای مسئولیت حقوقی و مالی مستقل می‌باشند.

۵- شخصیت‌هایی که در تحقق اهداف اتاق مشترک و پیشرفت مناسبات اقتصادی جمهوری اسلامی ایران و کشور مقابل خدمات فوق‌العاده انجام داده و یا ممکن است در آینده منشأ خدمات ارزنده گردند، با تصویب هیأت مدیره می‌توانند به عضویت یا ریاست افتخاری اتاق مشترک پذیرفته شوند.

۶- متقاضیان تشکیل اتاق مشترک، می‌توانند از اتاق ایران درخواست چنین امری را بنمایند. پیشنهاد تشکیل اتاق مشترک در جلسه هیأت ریسه اتاق ایران مطرح می‌شود و در صورت تصویب، اقدام به تشکیل آن می‌گردد. چنانچه تقاضایی برای تشکیل اتاق مشترک نشده باشد، اما هیأت ریسه یا هیأت نمایندگان اتاق ایران وجود آنرا ضروری بدانند، اتاق ایران رأساً اقدام به تشکیل اتاق مشترک خواهد نمود. در صورتیکه کشور مقابل دارای سیستم اتاق مشترک باشد تشکیل این اتاق منوط به تشکیل آن در کشور مقابل است در موارد خاص نظر هیأت ریسه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران مجری خواهد بود.

۷- ارتباط با اتاق سایر کشورها و تشکیل اتاق‌های مشترک و کمیته‌های مشترک با آنها براساس سیاست‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران و با هماهنگی وزارتین بازرگانی و امور خارجه خواهد بود.

۸- با اعلام موافقت اصولی هیأت ریسه اتاق ایران برای تشکیل اتاق مشترک، امور حقوقی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران اساسنامه اتاق مشترک را براساس نمونه پیوست این آیین‌نامه تهیه و با همکاری امور بین‌الملل اتاق، تحت نظر رییس اتاق ایران اقدام به تشکیل مجمع عمومی مؤسسين و انتخاب هیأت مدیره و ثبت مصوبات اتاق مشترک خواهد نمود.

- ۹- تعداد مؤسسين حداقل ده شخص (اعم از حقيقي يا حقوقى) بوده و هيأت مديره مى‌تواند از ميان آنان انتخاب شود. پذيرش متقاضيان عضويت در اتاق مشترك پس از ثبت اتاق شروع خواهد شد.
- ۱۰- مركز اتاق‌هاى مشترك در تهران خواهد بود و عنداللزوم با تأييد اتاق ايران مى‌تواند در داخل يا خارج کشور اقدام به تأسيس شعبه يا نمايندگى نمايند.
- ۱۱- تصويب و اصلاح اساسنامه يا انحلال اتاق مشترك، منوط به تأييد اتاق ايران خواهد بود.
- ۱۲- مجامع عمومى اتاق مشترك با اطلاع و نظارت اتاق ايران تشكيل مى‌شوند. نمايندگان امور بين‌الملل و امور حقوقى اتاق ايران در كليۀ اين مجامع به عنوان ناظر حضور خواهند داشت و گزارش تصميمات اتخاذ شده را به اطلاع رييس اتاق ايران خواهند رساند.
- ۱۳- در امور بين‌الملل اتاق ايران، واحدى تحت عنوان دبیرخانه اتاق‌هاى مشترك تشكيل مى‌شود كه نظارت بر عملکرد اتاق‌هاى مشترك و ايجاد هماهنگى بين آنها در ارتباط با تشكيل مجامع عمومى و معرفى نماينده براى حضور در گردهمايى‌ها را برعهده خواهد داشت. دبیرخانه موظف است گزارش‌هاى ۶ ماهه درخصوص فعاليت اتاق‌ها و پيشرفت‌ها و مشكلات آنها را تهيه و جهت بررسى و اتخاذ تصميم به هيأت رييسه اتاق ايران تقديم نمايد.
- ۱۴- چنانچه عملکرد اتاق مشترك به تشخيص اتاق ايران خلاف اهداف و مواد اساسنامه باشد و تذاكرات اتاق ايران به هيأت مديره مؤثر واقع نشود، اتاق ايران راساً مجمع عمومى مربوط اعم از عادى يا فوق‌العاده را براى اصلاح خط‌مشى اتاق يا انحلال آن دعوت خواهد كرد.
- اساسنامه اتاق‌هاى مشترك مطابق اساسنامه نمونه زير تهيه خواهد شد. تغييراتى كه اساسنامه هر يك از اتاق‌هاى مشترك ممكن است حسب ضرورت پيدا كند، نبايد به گونه‌اى باشد كه مواد اصلى اساسنامه نمونه را نقض نمايد. تشخيص اين امر با اتاق ايران خواهد بود:

اساسنامه اتاق بازرگانى و صنايع و معادن ايران و...

بخش اول - كليات

ماده ۱- اتاق بازرگانى و صنايع و معادن ايران و... كه از اين پس در اين اساسنامه اتاق مشترك ناميده مى‌شود مؤسسه‌اى است غيرتجارى و غير انتفاعى كه صرفاً براى توسعه روابط بازرگانى و صنعتى بين ايران و... تأسيس يافته است.

۱-۱- اتاق بازرگانى و صنايع و معادن ايران و... با توجه به ماده پنج قانون اتاق بازرگانى و صنايع و معادن جمهورى اسلامى ايران مصوب ۱۳۶۹/۱۲/۱۵ با اصلاحات بعدى، كه از اين پس در اين اساسنامه اتاق مشترك خوانده مى‌شود، وابسته به اتاق ايران است معهذرا در قبال اعمال خود داراى مسؤوليت حقوقى و مالى مستقل مى‌باشد.

۲-۱- اتاق مشترک دارای تابعیت ایرانی است و مکاتبات و محاورات آن به زبان فارسی و عنداللزوم به انگلیسی و یا ... خواهد بود.

ماده ۲- مرکز اتاق مشترک در ایران، تهران، واقع است هیأت مدیره پس از کسب موافقت اتاق ایران اختیار تغییر مرکز اتاق را دارد.

۱-۱- مدت فعالیت اتاق مشترک از تاریخ تشکیل نامحدود است.

ماده ۳- اتاق مشترک بر حسب ضرورت و با تصویب مجمع عمومی و تأیید اتاق ایران می‌تواند شعب و یا نمایندگی‌هایی در ایران و در کشور ... تأسیس کند.

ماده ۴- اتاق مشترک دارای مه‌ری به زبان فارسی و... به نام اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و... می‌باشد.

بخش دوم- اهداف و وظایف

ماده ۵- در اجرای اهداف پیش‌بینی شده در ماده یک این اساسنامه، اتاق مشترک به امور زیر مبادرت می‌ورزد:

۵-۱- کوشش در جهت گسترش ارتباط و تحقق دیدگاه‌های صاحبان صنایع و بازرگانان ایرانی و... در زمینه تجارت، صنعت، خدمات، کشاورزی، معدن و سایر امور مربوطه.

۵-۲- مطالعه و بررسی بمنظور فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای سرمایه‌گذاری‌های صنعتی و بازرگانی و معدنی و کشاورزی در دو کشور.

۵-۳- جمع‌آوری و ارزیابی اطلاعات آماری و سایر مطالب سودمند در مورد مسایل بازرگانی- صنعتی و اقتصادی دو کشور و قرار دادن این اطلاعات در اختیار متقاضیان ایرانی و... و همکاری با سازمان‌ها و مقامات صلاحیت‌دار ایران و... به منظور تشویق و توسعه روابط اقتصادی بین دو کشور.

۵-۴- گسترش مبادله هیأت‌های نمایندگی و اقتصادی بین دو کشور.

۵-۵- انتشار بولتن اطلاعاتی در زمینه توسعه روابط اقتصادی بین ایران و...، حاوی قوانین و مقررات اقتصادی دو کشور و سایر مطالب مورد علاقه مشترک انتشار مجله و کتاب و جزوات و نرم‌افزار.

۵-۶- مشارکت در برپایی و اداره نمایشگاه‌ها و سایر فعالیت‌های مشابه، در چهارچوب قوانین مربوط و کمک به مؤسسات، سازمان‌ها و اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی و... علاقمند به شرکت در نمایشگاه‌ها و بازارهای مکاره بین‌المللی که در ایران و... یا در کشورهای ثالث برگزار می‌شود.

۵-۷- تشکیل و اداره سخنرانی‌ها، گردهمایی‌ها و همایش‌ها در زمینه توسعه روابط اقتصادی بین دو کشور.

۵-۸- همکاری و تشریک مساعی با اتاق‌های مشابه در کشور....

۵-۹- کوشش در جهت حل اختلافات ناشی از روابط اقتصادی بین اشخاص حقیقی و حقوقی ایران و... از طریق مصالحه و در صورت عدم توفیق، تشویق طرفین اختلاف به رفع اختلافات از طریق مرکز دوری اتاق ایران.

۱۰-۵- اداره امور اتاق نیز با رعایت مقررات این اساسنامه و با همکاری نزدیک با مقامات رسمی، سازمان‌ها و مؤسسات ایرانی و...

۱۱-۵- انجام سایر اقداماتی که برای نیل به اهداف فوق ضروری است یا به آنها مربوط باشد.

بخش سوم- عضویت

ماده ۶- اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی و... که مفاد این اساسنامه را بپذیرند، با رعایت ضوابط آیین‌نامه مربوطه می‌توانند به عضویت اتاق مشترک درآیند. اعضای ایرانی اتاق مشترک باید قبلاً به عضویت یکی از اتاق‌های بازرگانی و صنایع و معادن ایران پذیرفته شده باشند.

۶-۱- اشخاص حقیقی و یا حقوقی ایرانی یا... واجد شرایط عضویت در اتاق مشترک که در ایران مقیم نیستند می‌توانند درخواست عضویت غیرمقیم بنمایند. مشروط به اینکه از اتاق... ایران مستقر در کشور... یا در صورت فقدان یا عدم دسترسی به این اتاق از یکی از اتاق‌های بازرگانی...، معرفی نامه اخذ و ارائه نمایند.

۶-۲- اعضای غیرمقیم دارای حق رأی بوده و می‌توانند حق رأی خود را در مجامع عمومی کتباً واگذار نمایند.

ماده ۷- اعضای اتاق مشترک را اعضای عادی (بشرح مندرج در ماده ۶) و اعضای افتخاری تشکیل می‌دهند.

۷-۱- شخصیت‌هایی که در تحقق اهداف اتاق و پیشرفت مناسبات اقتصادی ایران و... خدمات فوق‌العاده‌ای انجام داده و یا می‌توانند در آینده منشاء خدمات ارزنده‌ای در این مورد باشند، به عضویت افتخاری اتاق دعوت می‌شوند.

۷-۲- اعضای افتخاری بنا به پیشنهاد یکی از اعضای هیأت مدیره و با تصویب هیأت مدیره به عضویت پذیرفته می‌شوند. اعضای افتخاری دارای حق رأی نیستند، اما حق اظهارنظر مشورتی دارند و از پرداخت حق عضویت معاف می‌باشند.

ماده ۸- کلیه اعضای عادی دارای حقوق و وظایف یکسان هستند و حق عضویت سالانه خود را یکجا پرداخت می‌کنند.

ماده ۹- هر یک از اعضای عادی در کلیه مجامع عمومی یک رأی دارند و در صورت لزوم می‌توانند نمایندگی یک شخص را برای مشارکت در رأی‌گیری در مجمع عمومی عهده‌دار شوند. نماینده مکلف است قبل از رسمیت یافتن جلسه مجمع عمومی معرفی‌نامه معتبر خود را به رئیس هیأت مدیره تسلیم نماید تا حق حضور در جلسه را بیابد.

ماده ۱۰- جزییات شرایط قبول عضویت در اتاق مشترک طی آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت مدیره می‌رسد، اعلام می‌شود.

ماده ۱۱- جز در صورت کناره‌گیری از عضویت اتاق مشترک که باید طی نامه کتبی حداقل یک ماه قبل از پایان سال‌جاری به دبیرخانه اتاق واصل گردد، هر عضو موظف به پرداخت حق عضویت سال بعد می‌باشد.

ماده ۱۲- عضویت اتاق مشترک علاوه بر لزوم پرداخت حق عضویت سالانه متضمن قبول کلیه مقررات این اساسنامه و آیین نامه‌های مربوطه است.

ماده ۱۳- هیأت مدیره می‌تواند در ارتباط با اعضا به علل زیر به عضویت آنها خاتمه دهد:

۱۳-۱- امتناع از عدم پرداخت حق عضویت در موعد مقرر و عدم توجه به دوبار اخطار کتبی اتاق در این زمینه به فاصله ۳۰ روز

۱۳-۲- فوت شخص حقیقی یا انحلال شخص حقوقی عضو اتاق

۱۳-۳- عدم رعایت مقررات اساسنامه و مصوبات مجامع عمومی و هیأت مدیره و نادیده گرفتن مصالح و شؤون اتاق و عدم توجه به تذکرات هیأت مدیره در این مورد.

۱۳-۴- خاتمه عضویت مجوزی برای استرداد حق عضویت پرداخت شده نمی‌باشد.

۱۳-۵- اتاق ایران عنداللزوم به اختلافات فیما بین متقاضیان عضویت و اعضا با اتاق رسیدگی می‌کند و نظر آن برای طرفین لازم‌الاجرا خواهد بود.

بخش چهارم- ارکان

ماده ۱۴- ارکان اتاق عبارتند از:

- مجمع عمومی

- هیأت مدیره

- بازرسان

بخش پنجم- مجامع عمومی

ماده ۱۵- مجمع عمومی اتاق مشترک ممکن است بصورت عادی یا فوق‌العاده تشکیل شود.

۱۵-۱- مجمع عمومی عادی سالانه حداقل سالی یکبار ظرف مدت چهارماه پس از پایان سال مالی و در صورت لزوم بطور فوق‌العاده تشکیل می‌شود.

۱۵-۲- حداقل ۱۵ روز قبل از تشکیل هر مجمع عمومی، دستور جلسه و محل و تاریخ و ساعت تشکیل جلسه مجمع باید کتباً بوسیله پست سفارشی و یا دورنویس به اطلاع اعضای اتاق برسد و مراتب طی همین زمان در روزنامه کثیرالانتشاری که اطلاعیه‌ها و آگهی‌های اتاق در آن منتشر می‌شود چاپ و آگهی شود.

۱۵-۳- مجمع عمومی عادی با حضور حداقل نصف بعلاوه یک مجموع اعضای دارنده حق رأی رسمیت می‌یابد، اگر عده اعضا در جلسه اول کمتر از نصف بعلاوه یک مجموع اعضای دارنده حق رأی باشند و بالتسویه جلسه مذکور حائز اکثریت نگردد، مجمع عمومی ۱۵ روز بعد با دعوت مجدد با هر تعداد عضو که حضور یابند رسمیت خواهد داشت. دعوت دوم نیاز به آگهی در روزنامه کثیرالانتشار نخواهد داشت.

۱۵-۴- تصمیمات مجمع عمومی عادی اتاق مشترک با اکثریت نسبی آرای دارنده حق رأی حاضر معتبر و نافذ است.

۵-۱۵- مجمع عمومی فوق العاده در صورتی رسمیت خواهد داشت که حداقل دو سوم مجموع اعضای دارنده حق رأی اتاق در مجمع حضور داشته باشند و تصمیمات آن در صورتی معتبر خواهد بود که لااقل به تصویب دو سوم اعضای دارنده حق رأی حاضر در جلسه برسد. چنانچه در جلسه اول مجمع عمومی فوق العاده حد نصاب لازم حاصل نشود، مجمع عمومی فوق العاده با دعوت مجدد، با حضور هر تعداد از اعضا تشکیل شده و تصمیمات آن با رأی دو سوم اعضا حاضر در جلسه معتبر خواهد بود.

ماده ۱۶- وظایف مجمع عمومی عادی

۱-۱۶- استماع و بررسی گزارش هیأت مدیره و گزارش بازرس درباره فعالیت های اتاق مشترک در سال مالی قبل و بررسی ترازنامه و تصویب آن
۲-۱۶- بررسی بودجه سالانه پیشنهادی و تصویب آن
۳-۱۶- انتخاب اعضای هیأت مدیره
۴-۱۶- انتخاب بازرس اصلی و بازرسی علی البدل
۵-۱۶- تعیین روزنامه کثیرالانتشار برای درج آگهی ها و اطلاعیه های اتاق
۶-۱۶- بحث و بررسی درباره خط مشی آینده اتاق مشترک و موارد دیگری که در صلاحیت مجمع عمومی عادی است.

ماده ۱۷- وظایف مجمع عمومی فوق العاده

۱-۱۷- اصلاح و تغییر اساسنامه
۲-۱۷- اتخاذ تصمیم نسبت به انحلال اتاق مشترک و انتخاب هیأت تصفیه.
ماده ۱۸- مجامع عمومی عادی و فوق العاده را در هر موقع می توان بوسیله هیأت مدیره بنا به تصمیم آن هیأت یا به درخواست حداقل یک سوم اعضای دارنده حق رأی اتاق مشترک یا به درخواست یا وفق ماده ۳۹ اساسنامه به دعوت رییس اتاق ایران یا بازرس طبق ضوابط این اساسنامه تشکیل داد.
ماده ۱۹- نماینده یا نمایندگان اتاق ایران در مجامع عمومی عادی و فوق العاده اتاق حضور خواهد یافت و بدون حق رأی عنداللزوم نظرات مشورتی خود را مطرح خواهد کرد.
ماده ۲۰- مجمع عمومی را هیأت ریسه ای مرکب از یک رییس و دو ناظر که از میان اعضای حاضر در مجمع انتخاب خواهند شد اداره خواهد کرد. یک منشی که می تواند عضو اتاق مشترک نباشد صورت مذاکرات و تصمیمات را تنظیم و به امضای هیأت ریسه و خود خواهد رساند.
ماده ۲۱- ثبت مصوبات مجامع عمومی و تصمیمات هیأت مدیره اتاق، چنانچه نیاز به ثبت داشته باشد، توسط اتاق ایران انجام خواهد شد.

بخش ششم- هیأت مدیره

ماده ۲۲- هیأت مدیره توسط مجمع عمومی عادی برای دو سال انتخاب می گردد.

هیأت مدیره مرکب از ۵ تا ۹ عضو است که از بین اعضای اتاق انتخاب می‌گردند. علاوه بر اعضای اصلی، مجمع عمومی دو نفر را بعنوان اعضای علی‌البدل هیأت مدیره انتخاب و معین خواهد کرد. انتخاب مجدد اعضای هیأت مدیره بلامانع است.

۲۲-۱- اعضای هیأت مدیره باید دارای اطلاعات و تجربه کافی در زمینه مبادلات و همکاری‌های بازرگانی ایران و باشند.

۲۲-۲- هیأت مدیره از بین اعضا یا خارج آن یک مشاور حقوقی مسلط به زبان انگلیسی و قوانین بازرگانی دو کشور خواهد داشت.

ماده ۲۳- به استثنای اموری که به موجب مفاد صریح این اساسنامه و یا طبق قانون در صلاحیت مجمع عمومی است هیأت مدیره کلیه اختیارات لازم را جهت اداره امور اتاق با حق تفویض آن به یک یا چند نفر از اعضای هیأت مدیره دارا بوده و در انجام وظایف زیر نیز دارای اختیارات و صلاحیت خاص می‌باشد.

۲۳-۱- انتخاب یک نفر بعنوان رییس هیأت مدیره و دو نفر بعنوان نایب رییس هیأت مدیره

۲۳-۲- انتخاب یک نفر خزانه دار از بین اعضای هیأت مدیره

۲۳-۳- تعیین دبیر اتاق مشترک

۲۳-۴- قبول اعضای جدید اتاق مشترک و خاتمه دادن به عضویت اعضا با رعایت مفاد اساسنامه

۲۳-۵- تهیه گزارش درباره فعالیت‌های اتاق مشترک و تسلیم آن به مجمع عمومی

۲۳-۶- تعیین اعضای دبیرخانه و وظایف و حقوق آنان طبق پیشنهاد دبیر

۲۳-۷- تهیه ترازنامه و برآورد بودجه سالیانه و پیشنهاد آن به مجمع عمومی اتاق همراه گزارش حسابرسی بازرس که باید حداقل یک هفته قبل از تشکیل مجمع در دسترس اعضای اتاق قرار گیرد.

۲۳-۸- تعیین کمیسیون‌های مورد احتیاج اتاق مشترک و انتخاب اعضای هر یک و تعیین وظایف اختیارات هر کمیسیون و انتخاب مشاوران بر حسب ضرورت.

۲۳-۹- طرح هرگونه دعوی اعم از حقوقی و کیفری در مراجع ذیصلاح قضایی، دفاع و پاسخگویی به هر گونه دعوی علیه اتاق مشترک در کلیه مراحل رسیدگی و با اختیار تام مستقلاً یا از طریق انتخاب وکیل و یا وکلای دادگستری با حق تفویض تمام و یا قسمتی از اختیارات مطروحه در مواد ۶۲ و ۶۳ قانون آیین دادرسی مدنی به وکلای منتخب و عنداللزوم عزل وکلای موصوف و ارجاع امور حکمیت به اتاق ایران

۲۳-۱۰- افتتاح هر نوع حساب بانکی اعم از جاری و پس انداز و ثابت در بانک‌ها و عنداللزوم اخذ تسهیلات بانکی و عقد قراردادهای

۲۳-۱۱- دریافت اعتبار و قبول کمک‌های بلاعوض

۲۳-۱۲- تعیین و تصویب حق عضویت سالانه

۱۳-۲۳- کلیه نامه‌های صادره از طرف اتاق مشترک باید به امضای رییس هیأت مدیره برسد مگر در مواردی که حق امضای خود را به یکی دیگر از اعضای هیأت مدیره یا دبیر تفویض نموده باشد.

ماده ۲۴- در صورتیکه یک یا چند نفر از اعضای هیأت مدیره استعفا و یا فوت نمایند یا چنانچه قادر به انجام وظایف خود نباشند، جانشین آنها از میان اعضای علی‌البدل در هیأت مدیره تعیین و برای سمت اعضا مجدداً در هیأت مدیره رأی گیری بعمل خواهد آمد.

ماده ۲۵- جلسات هیأت مدیره حداقل یکبار در ماه طبق دعوت کتبی رییس هیأت مدیره تشکیل می‌شود.

ماده ۲۶- جلسات هیأت مدیره با حضور اکثریت اعضا رسمیت خواهد داشت و تصمیمات با اکثریت آراء حاضران اتخاذ می‌شود. در صورت تساوی آراء، نظر طرفی که رأی رییس هیأت مدیره را دارد، ملاک عمل قرار خواهد گرفت.

ماده ۲۷- خزانه‌دار اتاق مشترک برای مدت دو سال انتخاب می‌شود و وظیفه او نظارت بر نگهداری و اداره دارایی‌ها و امور مالی اتاق و سرپرستی کلیه عملیات حسابداری خواهد بود که از طرف هیأت مدیره در این مورد اقدام خواهد نمود. خزانه‌دار در تاریخی که هر سال تعیین می‌شود طرح اولیه بودجه پیشنهادی سال بعد را تهیه و به هیأت مدیره تسلیم می‌کند. و در فواصلی که هیأت مدیره تعیین می‌نماید و گزارشی از وضع مالی اتاق تهیه و در اختیار هیأت مدیره قرار خواهد داد.

بخش هفتم- بازرسان

ماده ۲۸- مجمع عمومی عادی سالانه برای هر سال مالی یکنفر را بعنوان بازرس اصلی و یکنفر را بعنوان بازرس علی‌البدل انتخاب می‌نماید. بازرس اتاق گزارش خود را در رابطه با اقدامات و عملیات مالی اتاق مشترک، حداکثر سی روز بعد از پایان سال مالی جهت طرح و تصویب در مجمع عمومی عادی سالانه به هیأت مدیره تسلیم می‌کند.

بخش هشتم- آیین‌نامه‌ها

ماده ۲۹- آیین‌نامه‌های اتاق مشترک در ارتباط با امور مالی، اداری، انتخابات و غیره توسط کمیسیون‌های اتاق مشترک تنظیم و پیشنهاد می‌شوند و پس از تصویب هیأت مدیره قابل اجراء می‌باشند. در صورتی که کمیسیون‌های مربوط به هر دلیل تشکیل نیابند، هیأت مدیره راساً اقدام به این امر خواهد نمود.

بخش نهم- اصلاح اساسنامه

ماده ۳۰- هیأت مدیره پیشنهادهای مربوط به اصلاح اساسنامه را بررسی می‌کند و پس از اخذ موافقت اتاق ایران، جهت تصمیم‌گیری در مجمع عمومی فوق‌العاده مطرح می‌نماید.

بخش دهم- دبیرخانه

ماده ۳۱- دبیرخانه اتاق مشترک عهده‌دار امور اداری و مجری مصوبات هیأت مدیره است و سرپرستی آنرا دبیر بر عهده دارد. کلیه مکاتبات اتاق مشترک از طریق دبیرخانه بعمل می‌آید. دبیر باید حتی‌الامکان دارای تحصیلات دانشگاهی بوده و ضمن تسلط بر زبان انگلیسی از تجربه و سابقه کافی در زمینه مدیریت برخوردار

باشد. دبیر بصورت تمام وقت و بطور موظف انجام وظیفه می‌کند و مکلف است مساعی خود را منحصرأ در جهت تأمین اهداف و حفظ منافع اعضای اتاق مشترک معطوف نماید. حقوق و مزایای وی به پیشنهاد رئیس و تصویب هیأت مدیره تعیین می‌گردد. هیأت مدیره همچنین شرح وظایف دبیر را تعیین و به ایشان ابلاغ می‌نماید.

ماده ۳۲- دبیر در موارد زیر اقدام می‌کند:

۱-۳۲- تشکیل دبیرخانه و اداره امور آن براساس مصوبات هیأت مدیره

۲-۳۲- استخدام و اخراج کارکنان در دبیرخانه با تأیید هیأت مدیره

۳-۳۲- انجام وظیفه بعنوان دبیر در جلسه هیأت مدیره و تهیه صورتجلسات مربوطه

۴-۳۲- تهیه گزارش‌های لازم برای هیأت مدیره

بخش یازدهم- منابع مالی

ماده ۳۳- اتاق مشترک برای انجام وظایف مربوطه هزینه‌های خود را از منابع زیر تأمین می‌کند:

۱-۳۳- حق عضویت سالانه اعضای عادی حقیقی و حقوقی.

۲-۳۳- دریافت اعتبار و قبول کمک‌های بلاعوض.

۳-۳۳- وجوهی که بابت ارائه خدمات دریافت می‌دارد.

۴-۳۳- کمک‌های اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.

بخش دوازدهم- بررسی حساب‌ها و اسناد

ماده ۳۴- سال مالی اتاق مشترک یک دوره دوازده ماهه است که اول فروردین هر سال شروع و پایان اسفند ماه همان سال خاتمه می‌یابد. اولین سال مالی از تاریخ تشکیل اتاق شروع و در پایان اسفند همان سال خاتمه می‌پذیرد.

ماده ۳۵- کلیه چک‌ها، اسناد مالی و تعهدآور و قراردادهای اتاق مشترک در صورتی معتبر است که توسط رئیس یا یکی از نواب رئیس هیأت مدیره و خزانه‌دار امضا شده باشد و به مهر اتاق مشترک نیز ممهور گردد.

بخش سیزدهم- خاتمه فعالیت و انحلال

ماده ۳۶- فعالیت اتاق مشترک بنا به تصمیم مجمع عمومی فوق‌العاده و موافقت اتاق ایران خاتمه می‌یابد و انحلال آن اعلام می‌گردد.

ماده ۳۷- با اتخاذ تصمیم درباره انحلال، مجمع عمومی فوق‌العاده هیأتی مرکب از دو عضو هیأت مدیره اتاق مشترک و یک عضو ناظر از اتاق ایران انتخاب و به آنان مأموریت خواهد داد که به تصفیه امور اتاق مشترک بپردازند. هرگونه مازاد دارایی که ممکن است پس از تصفیه دیون و مطالبات باقی بماند، در اختیار اتاق ایران قرار خواهد گرفت.

بخش چهاردهم- متفرقه

ماده ۳۸- چنانچه برخی از مفاد این اساسنامه نیاز به تفسیر داشته باشد، این امر توسط اتاق ایران صورت می‌پذیرد و نظر اتاق ایران لازم‌الاتباع است.

ماده ۳۹- چنانچه عملکرد اتاق مشترک به تشخیص اتاق ایران خلاف اهداف و مواد اساسنامه باشد و تذکرات اتاق ایران به هیأت مدیره مؤثر واقع نشود، اتاق ایران رأساً مجمع عمومی مربوط اعم از عادی یا فوق‌العاده را برای اصلاح خط مشی اتاق با انحلال آن دعوت خواهد کرد.

مفاد این اساسنامه از تاریخ تصویب شورای عالی نظارت بر اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران لازم‌الاجراء بوده و اتاق‌های مشترک که قبلاً تشکیل گردیده‌اند مکلفند ظرف مدت شش ماهه با نظر واحد حقوقی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران اساسنامه قبلی را با این اساسنامه تطبیق داده و موارد مربوطه را اصلاح نمایند.

***آیین‌نامه تأسیس و توسعه تشکل‌های اقتصادی مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۴ شورای عالی نظارت:

مقدمه

وجود روابط منطقی و مناسب بین نیروهای مردمی جامعه از یکسو و دولت و سازمان‌های وابسته به آن لازمه توسعه و پیشرفت آن جامعه است، به هر میزان که مردم درک صحیحی از این روابط نداشته باشند دستیابی به اهداف توسعه مشکل‌تر خواهد بود که متأسفانه این مشکل و خلاء بسیاری از کشورهای جهان سوّم را رنج می‌دهد و جایگاه تشکل‌ها در پرکردن این خلاء غیر قابل انکار است و با استفاده از روحیه اجتماعی بودن انسان، با تصمیم‌گیری صحیح زمینه بسط و گسترش روابط فعال اجتماعی را برای نیل به اهداف عالیّه فراهم می‌کند و در حوزه‌های مختلف فرهنگی، سیاسی، اقتصادی با هدف بقاء و دفاع از منافع مشروع اعضا در یک هماهنگی عقلانی با منافع کلان جامعه فعالیت نماید، در حوزه اقتصاد نقش تشکل‌ها در ابعاد مهمی چون کمک به فرهنگی سازی مناسب، تنظیم ساز و کارهای بازار برای بقاء و تکامل اعضایش، ایجاد رقابت سالم بین اعضا از طریق افزایش کیفیت و بهره‌وری و بالا بردن کارآیی حائز اهمیت است فلذاً به ضرورت این مهم می‌پردازیم:

ضرورت تشکل‌های اقتصادی

تشکل اقتصادی با هدف ایجاد همگرایی حرفه‌ای بین بنگاه‌های اقتصادی در حوزه فعالیت‌های مشترک مانند تولید، فن آوری و بازار تشکیل می‌شود. به عبارت دیگر تشکل‌های اقتصادی محل حضور و تجمع اعضا به منظور اطلاع از مسایل و مشکلات یکدیگر و تبادل نظر آنها برای یافتن راهکارهای مناسب عملی برای حل و فصل مشکلات، توسعه فعالیت‌ها، تنظیم روابط میان واحدهای عضو در حیطه ملی و بین‌المللی و تدوین استراتژی‌های تولیدی، بازرگانی و خدماتی است.

در میان علل مختلفی که می‌تواند عدم ایجاد تشکل‌های اقتصادی و ضعف عملکرد تشکل‌های موجود را نشان دهد و بی‌ارتباط با برخی از ضعف‌های خود دست اندرکاران بخش خصوصی نیز نیست، مهمترین ضرورت وجود تشکل‌های اقتصادی در ایران را باید در ارتباط میان بنگاه‌های اقتصادی و دولت جستجو کرد. ارتباطی که مبتنی بر مبادله منطقی "امنیت- مالیات" میان این دو است. اگر چه در بسیاری از ادوار ارتباط سالم و منطقی میان دولت و بنگاه‌های اقتصادی وجود نداشته و این مربوط به دوره‌هایی می‌شود که دولت قدرت

اقتصادی را در دست داشته و بنگاه‌ها برای برخورداری از حداقل خدمات دولت چاره‌ای جز تبعیت و پذیرش محض قوانین، دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌های دولت نداشتند. به همین دلیل مدیران این بنگاه‌ها مدرن نتوانستند به تصویر صحیح از نقش خود در جامعه و دولت دست پیدا کنند و در این شرایط روز به روز بر پیکره ناکارآمد دولت افزوده شد و امروز ما مواجه با مشکلات ناشی از آن روابط غیر منطقی هستیم، از این رو شاید ایجاد و توسعه صحیح تشکلهای اقتصادی به منظور تبدیل روابط گذشته، بتواند منجر به شکل‌گیری رابطه جدید میان دولت و بنگاه‌های اقتصادی شود و از این جهت با اقبال عمومی مواجه شده و در برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به توسعه تشکلهای تقویت نهادهای مدنی در اداره امور و زمینه‌سازی توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی توجه شده است.

با توجه به مراتب یاد شده ضرورت وجودی تشکلهای اقتصادی ناشی از دلایل ذیل است:

- ۱- اجرای بند ۸ اصل سوم و اصل بیست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مواد (۱) و (۲) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و بند (ک) ماده (۵) قانون تشکیل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران.
- ۲- وظیفه دولت عملاً به آن دسته از اعمالی بر می‌گردد که مربوط به اعمال حاکمیت است و در امور مربوط به اعمال تصدی تا سر حد امکان از دخالت خود که منجر به گسترش بی حد دستگاه‌های دولتی می‌شود خودداری می‌نماید از این جهت تشکلهای می‌توانند با آگاهی از ضرورت‌ها دولت را در این مهم یاری نمایند.
- ۳- ضرورت دیگر تشکلهای ناشی از ارتباطی است که بین آنها و جامعه وجود دارد. یک تشکل اقتصادی از طرف نهادهای خود مدام تحت تأثیر خواست عمومی جامعه قرار دارد. این تأثیر پذیری می‌تواند منجر به نظم جدید در فعالیت اعضا شود که تنها متکی به تحکم نباشد بلکه متکی به افق و نظم فرهنگی ناشی از آن باشد.
- ۴- تنظیم روابط بین اعضا با هدف دستیابی به منافع دراز مدت مجموعه ضرورت دیگر یک تشکل اقتصادی است.

سازماندهی و اداره تشکلهای اقتصادی

تشکلهای اقتصادی در سه سطح شهرستان، استان و کشور فعالیت می‌کنند، بگونه‌ای که هر تشکل در هر سطحی با شخصیت حقوقی مستقل و با مجوز اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران تشکیل می‌گردد. تشکیل تشکلهای سه سطح بدین نحو است که تشکلهای شهرستان با توافق چند بنگاه اقتصادی با فعالیت همگن در موضوعات مشترک مانند تولید، صادرات، واردات و خدمات در زمینه‌های صنعتی، معدنی، کشاورزی، بازرگانی و خدمات تشکیل می‌گردد و تشکلهای استانی نیز با توافق چند تشکل شهرستانی از شهرستان‌های استان مربوط و با فعالیت همگن در موضوعات مورد نظر تشکیل می‌شود و بالاخره اینکه تشکل‌های ملی با توافق چند تشکل استانی با فعالیت همگن در موضوعات مورد نظر تشکیل می‌شود.

اهداف

هدف از تصویب این آیین‌نامه دستیابی به موارد زیر است:

- ۱- ایجاد زمینه‌های مناسب جهت شکل‌گیری تشکلهای صنعتی، معدنی، کشاورزی، بازرگانی و خدماتی.

- ۲- ایجاد و تقویت هماهنگی و همسویی تشکل‌های اقتصادی در جهت دستیابی به اهداف توسعه ملی.
- ۳- فراهم سازی زمینه‌های مناسب جهت هماهنگی تشکل‌ها با ارگان‌ها و سازمان‌های دیگر.
- ۴- حفظ استقلال و آزادی عمل اعضا در حدی که رقابت سالم، رشد و خلاقیت اعضا حمایت شود.
- ۵- زمینه سازی جهت آموزش‌های لازم برای اعضا با هدف افزایش بهره وری.
- ۶- رشد مشارکت ملی در ایجاد تشکل‌ها و مشارکت در تدوین، اصلاح و بهسازی قوانین.
- ۷- وحدت رویه در برخورد با مسایل فراملی و حفظ منافع کلان کشور.
- ۸- جلوگیری از ایجاد انحصار و رقابت ناسالم در راستای تأمین منافع ملی.
- ۹- حمایت از منافع مشترک اعضا.
- ۱۰- جلوگیری از موازی کاری و دوباره کاری‌های اضافه.
- ۱۱- زمینه سازی جهت رشد تحقیقات، اطلاع رسانی و آموزش.
- ۱۲- حرکت در جهت تدوین، بازنگری و اجرای استانداردهای فنی و رشته‌ای.

ماده ۱- سطوح تشکل‌ها

انواع تشکل‌های صنعتی، معدنی، کشاورزی، بازرگانی و خدماتی در سه سطح شهرستان، استان و کشور قابل تشکیل می‌باشد.

ماده ۲- نحوه فعالیت و اداره تشکل‌ها

تشکل‌ها بصورت غیر انتفاعی اداره شده و از هر گونه فعالیت سیاسی تحت نام تشکل مورد نظر ممنوع می‌باشند.

ماده ۳- نظام تمرکز / عدم تمرکز

۳-۱- عضویت در تشکل‌های اختیاری است.
 ۳-۲- شکل گیری تشکل‌ها باید از پایین به بالا باشد و کلیه انتخابات با رأی مستقیم اعضا صورت خواهد گرفت.

۳-۳- هیچ ارگان و یا تشکل مافوقی حق دخالت در انتخابات تشکل‌های سطح پایین‌تر را ندارد.

۳-۴- هرگونه حضور نمایندگان یا اعضا سازمان‌های دولتی در تشکل‌ها صرفاً جنبه نظارتی خواهد داشت.

ماده ۴- مرجع ثبت تشکل‌ها

کلیه تشکل‌ها باید در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران به ثبت برسند.

ماده ۵- تابعیت

کلیه تشکل‌ها تابعیت جمهوری اسلامی ایران را دارند.

ماده ۶- مدت فعالیت

مدت فعالیت تشکل‌ها از تاریخ تشکیل می‌تواند نامحدود باشد. نحوه انحلال و تصفیه اموال تشکل‌ها مطابق ضوابط مندرج در اساسنامه تشکل مربوط خواهد بود.

ماده ۷- عضویت

تمام اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی که در محدوده عمل تشکل مربوطه فعالیت می کنند می توانند داوطلب عضویت در تشکل مربوطه باشند و در صورت پذیرش عضویت برای ایشان کارت عضویت صادر خواهد شد.
تبصره ۱- عضویت اعضا در سایر تشکل ها مانعی برای عضویت در تشکل مربوط به یک حرفه یا رشته یا گروه کالایی یا خدماتی نمی شود.

تبصره ۲- بررسی صلاحیت عضویت در تشکل های اقتصادی صرفاً در محدوده مفاد اساسنامه و آیین نامه های داخلی تشکل مربوطه انجام می شود و ارتباطی با سایر مسایل نخواهد داشت.

ماده ۸- شکل گیری تشکل ها

۸-۱- انواع تشکل های اقتصادی با حداقل اعضا تعیین شده ذیل قابل تشکیل می باشند. برای تشکیل تشکل ها شکل گیری مرحله ای سطوح یاد شده، ضروری است.

۱- تشکل های شهرستانی با عضویت حداقل () عضو حقیقی و حقوقی قابل تشکیل می باشند.

۲- تشکل های استانی با عضویت حداقل () تشکل شهرستانی مستقل و مشروط به حداقل یکسال فعالیت قبلی هر یک از اعضا ممکن می باشد.

۳- تشکل های کشوری (ملی) با عضویت حداقل () تشکل استانی مستقل قابل تشکیل می باشند.

۲-۸- عدم فعالیت موازی، در هر استان فقط یک تشکل استانی و در کل کشور فقط یک تشکل کشوری (ملی) قابل تشکیل می باشد.

۳-۸- انواع تشکل های اقتصادی با صدور مجوز از طرف اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران تشکیل می شوند.

۴-۸- عضویت در تشکل های مجاور (شهرستان مجاور).

مادامی که تعداد اعضا برای تشکیل یک تشکل به حد نصاب نرسیده است اشخاص حقیقی و حقوقی می توانند به عنوان عضو در تشکل مجاور تقاضای عضویت نمایند و در صورت پذیرش به عنوان عضو عمل کنند.

۵-۸- تشکیل تشکل شهرستانی، استانی و کشوری (ملی) در شرایط خاص:

- در صورتی که تعداد داوطلبان در هر شهرستان یا استان و یا کشور برای تشکیل تشکل شهرستانی یا استانی و یا ملی همگن به حد نصاب لازم نرسد، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران می تواند با تشکیل تشکل عمومی (رشته های غیر همگن) در سطوح یاد شده موافقت نماید.

ماده ۹- ارکان تشکل ها

۱-۹- ارکان تشکل ها به شرح زیر می باشد:

۱- مجامع عمومی

۲- هیأت مدیره

۳- بازرسان

۴- دبیر

۹-۲- نماینده یا نمایندگان اتاق بازرگانی و صنایع و معادن محل فعالیت تشکل به عنوان ناظر و بدون حق رأی برای حضور در مجامع عمومی توسط تشکل مربوط دعوت خواهند شد.
۹-۳- وظایف هر یک از ارکان در اساسنامه تشکل مشخص خواهد شد.
۹-۴- شرایط تشکیل جلسات و تصمیم گیری در اختیار تشکل است.
- اصول اساسنامه تشکل ها می باید مطابق اصول اساسنامه تپ اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران باشد و به تأیید آن برسد.

تبصره- هر عضو تنها حق یک رأی دارد.

۹-۵- واجدین شرایط (مؤسسين)

مؤسسين تشکل ها باید عضو اتاق بازرگانی و صنایع و معادن باشند.

ماده ۱۰- شرایط تأسیس

۱- داشتن زمینه فعالیت یکسان در خصوص عنوان تشکل مورد نظر.

۲- تعداد درخواست کنندگان حداقل () عضو واجد شرایط.

۳- صدور گواهی تأسیس از طرف اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.

ماده ۱۱- حداقل مواردی که باید در اساسنامه تشکل ها آورده شود

اساسنامه کلیه تشکل های مورد نظر باید به اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران برسد و حداقل موارد زیر را در برداشته باشد:

۱- عنوان،

۲- وابستگی،

۳- تابعیت،

۴- موضوع فعالیت،

۵- مدت فعالیت،

۶- حوزه فعالیت،

۷- اقامتگاه قانونی و نشانی،

۸- وظایف و اختیارات،

۹- شرایط عضویت و تعلیق عضویت،

۱۰- نحوه تشکیل مجامع،

۱۱- وظایف و اختیارات ارکان اجرایی،

۱۲- پذیرش و ثبت دستورالعمل های اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در جهت اجرای صحیح مفاد این

آیین نامه و سایر آیین نامه های مربوط و همچنین اساسنامه تشکل،

۱۳- خاتمه فعالیت و نحوه انحلال و تصفیه.

ماده ۱۲- اهداف و نحوه نظارت اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

۱- اهداف نظارت

اهداف نظارت اتاق ایران عبارتند از:

- ۱- ارتباط مداوم و نظام مند تشکل‌ها با اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اتاق‌های شهرستان.
- ۲- انتقال سیاست‌ها و برنامه‌های کلان دولت به تشکل‌ها و انعکاس نظرات و مسایل تشکل‌ها به قوای سه گانه.
- ۳- آگاهی از نحوه پیشرفت امور تشکل‌ها.
- ۴- اطلاع از مشکلات اجرایی و ارائه پیشنهادات جهت حل مشکلات.
- ۵- فراهم آوردن شرایط لازم جهت حمایت از تشکل‌ها.
- ۶- ایجاد همسویی و وحدت رویه فیما بین تشکل‌ها و اعضای هر تشکل.
- ۷- حفظ منافع اعضا در چهار چوب منافع ملی.
- ۸- جلوگیری از ایجاد انحصار و رانت خواری.
- ۹- اجرای اساسنامه تشکل و تحقق اهداف مندرج در آن و انجام وظایف محوله.
- ۱۰- توسعه کیفی و کمی شاخص‌های مورد نظر هر تشکل.

۲- نحوه نظارت

- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران موظف است نظارت‌های لازم را جهت همسویی و وحدت رویه تشکل‌ها اعمال نماید و الزاماً اتاق بازرگانی و صنایع و معادن شهرستان‌ها باید در این خصوص با هماهنگی اتاق ایران در مورد تصویب اساسنامه‌ها و اجرای آیین‌نامه نظارتی اتاق ایران به طرق زیر:
- ۱- بررسی درخواست و صدور مجوز رسمی تشکیل تشکل‌های پیشنهادی،
 - ۲- تأیید اساسنامه تشکل‌ها،
 - ۳- حضور نماینده اتاق در جلسات مجمع عمومی یا سایر جلسات به دعوت هیأت مدیره تشکل‌ها،
 - ۴- نظارت نظام‌مند بر عملکرد تشکل‌ها از طریق سیستم اطلاعاتی که آمار و اطلاعات مورد درخواست اتاق را تأمین می‌کند،
 - ۵- گزارش عملکرد تشکل‌ها که به صورت فصلی و سالانه به اتاق ایران ارسال می‌شود،
 - ۶- انجام اقدامات آموزشی جهت توسعه تشکل‌ها و رشد دانش و بینش اعضا.

ماده ۱۳- ارتباطات ساختاری تشکل‌ها

- ۱- هر تشکل سطح بالاتر شامل هیأت نمایندگی انتخاب شده توسط تشکل سطح پایین‌تر است.
- ۲- هیأت مدیره و سایر مسؤولین در سطح تشکل‌ها توسط اعضا و با نظارت اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران انتخاب می‌شوند.
- ۳- اساساً شکل‌گیری تشکل‌ها از پایین به بالا است و این روند توسط اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران هدایت خواهد شد.

۴- تشکیل‌های سطح‌های کشوری (ملی) باید یکی از وظایف خود را رسیدگی به عملکرد و مشکلات تشکیل‌های استانی و شهرستانی قرار دهند.

۵- تشکیل تشکیل به صورت از بالا به پایین به مفهوم شعب پذیرفته نیست و عضویت در تشکیل‌ها (توسط اعضا) اختیاری است (الا در مواقعی که اولین تشکیل ایجاد شده است ...).

۶- در مواردی که تشکیل‌های کشوری (ملی) یا استانی تشکیل تشکیل‌های سطح پایین‌تر را ضروری بدانند می‌توانند با انجام فعالیت‌های تبلیغی و آموزشی در شکل‌گیری تشکیل‌های سطح پایین‌تر دخیل باشند.

تبصره- در مواردی که تشکیل‌های سطح بالاتر تشکیل شده باشد، تشکیل‌های سطح پایین‌تر با تشویق و نظارت آنها تشکیل و به عنوان عضو جدید تشکیل سطح بالاتر پذیرفته می‌شود.

ماده ۱۴- مسؤولیت اتاق ایران

۱- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران مسؤولیت دارد جهت فرهنگ سازی تشکیل‌ها، همایش‌ها، میزگردها و مصاحبه‌هایی پیش‌بینی و به اجرا گذارد.

۲- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران مسؤولیت دارد سیستم اطلاع‌رسانی به تشکیل‌ها و اطلاع‌گیری از تشکیل‌ها را به گونه‌ای که برنامه‌ریزی‌های ملی را تسهیل نماید طراحی و به اجرا گذارد.

۳- مسؤولیت صدور مجوز تشکیل تشکیل‌های شهرستانی، استانی و کشوری (ملی) به عهده اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران می‌باشد.

۴- شرکت یا نماینده از اتاق ایران در مجامع تشکیل‌ها بعنوان ناظر و بدون حق رأی ضروری است.

ماده ۱۵- وظایف و اختیارات تشکیل‌ها

به منظور دستیابی به اهداف تعیین شده (در ماده یک) وظایف کلی تشکیل‌ها به شرح زیر می‌باشد:

۱- ایجاد زمینه پژوهش و تحقیق بین اعضا،

۲- آموزش اعضا،

۳- تلاش در جهت بهبود و ارتقاء کیفیت و کمیت فعالیت اعضا،

۴- ایجاد سیستم اطلاع‌رسانی و تأمین اطلاعات مورد نیاز فعالیت‌های تشکیل‌های تابعه و اعضا،

۵- تلاش جهت جلوگیری از انحصار،

۶- همکاری و مشارکت با دولت در تدوین استراتژی‌ها و قوانین و مقررات مربوطه،

۷- تلاش جهت جلوگیری از انجام رقابت‌های ناسالم،

۸- تلاش برای حل اختلاف بین اعضا و عنداللزوم بهره‌گیری از مرکز داوری اتاق ایران،

۹- تلاش برای دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیکی روز و انتقال آن به اعضا،

۱۰- مطالعه، تحقیق و پژوهش در ابعاد فنی، بازرگانی و بازاریابی و تحلیل روند آن و انتقال اطلاعات لازم به

اعضا،

۱۱- تهیه و انتشار مجلات علمی و اقتصادی جهت استفاده اعضا و ...،

۱۲- تشکیل سمینارها و کنفرانس‌های فنی، علمی و اقتصادی در زمینه‌های مرتبط،

۱۳- حضور فعال در مجامع علمی و اقتصادی داخلی و خارجی جهت تبادل اطلاعات و تجربیات،

ماده ۱۶- مرکز فعالیت تشکلهای

محل تشکیل و فعالیت تشکلهای کشوری (ملی) و استانی با رأی هیأت نمایندگان این تشکلهای و محل تشکیل فعالیت تشکلهای شهرستانی با رأی اعضای تشکل تعیین خواهد شد.

ماده ۱۷- رابطه اصولی تشکلهای

تشکلهای اقتصادی موضوع این آیین‌نامه بدون ارتباط و تبعیت از اصول اساسنامه تیپ و آیین‌نامه‌های ذیربط اتاق ایران و بدون ثبت در اتاق مذکور رسمیت نخواهند داشت.

ماده ۱۸- بودجه

بودجه تشکیل، توسعه، آموزش و پشتیبانی و کلیه هزینه‌های تشکلهای فوق‌الذکر توسط اعضا تأمین می‌شود که شامل:

۱- حق عضویت،

۲- هزینه استفاده از خدمات یا طرح‌های آموزشی و تحصیلی،

۳- سایر درآمدهایی که بنا بر توافق به اتفاق اعضا جهت طرح‌های مصوب تشکل از ایشان دریافت می‌شود،

۴- کمک‌ها، هدایا و ...

ماده ۱۹- ارتباط بین سلسله مراتب تشکلهای

در سلسله مراتب منطقه‌ای تشکلهای اقتصادی هر تشکل اقتصادی بعنوان عضو تشکل بالا دست مستقیم خود از ارتباطی که به شرح ذیل برخوردار است.

الف- تشکلهای استانی با تشکلهای کشوری (ملی):

۱- لزوم تبعیت تشکل استانی عضو تشکل کشوری (ملی) از آیین‌نامه‌ها و مقررات عضویت در تشکل کشوری (ملی)،

۲- تعیین خطوط و خط‌مشی‌های کلان موضوع فعالیت توسط تشکل ملی و لزوم تبعیت تشکل استانی از آنها،

۳- شرکت تشکل استانی در مجامع عمومی تشکل ملی و برخوردارگی از حق رأی برابر با سایر اعضا،

۴- تشکل استانی دارای شخصیت حقوقی و مالی و مستقل است،

۵- پرداخت حق عضویت تشکل استانی به تشکل کشوری (ملی).

ب- تشکلهای شهرستانی با تشکلهای استانی:

۱- لزوم تبعیت تشکل شهرستانی عضو تشکل استانی از آیین‌نامه‌ها و مقررات عضویت در تشکل استانی،

۲- تعیین خطوط و خط‌مشی‌های کلان موضوع فعالیت تشکل استانی و لزوم تبعیت تشکل شهرستانی از آنها،

۳- شرکت تشکل شهرستانی در مجامع عمومی تشکل استانی و برخوردارگی از حق رأی برای سایر اعضا،

۴- تشکل شهرستانی دارای شخصیت حقوقی و مالی مستقل از تشکل استانی است،

۵- پرداخت حق عضویت تشکل شهرستانی به تشکل استانی.

ماده ۲۰- ایجاد تشکل‌ها در موارد خاص

با توجه به اینکه در این آیین‌نامه شکل‌گیری تشکل‌ها از پایین به بالا و در سطوح شهرستانی، استانی و کشوری (ملی) پیش‌بینی شده است، در صورت لزوم و تشخیص اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، تشکل‌های استانی یا کشوری (ملی) می‌توانند به صورت مستقیم تشکیل شوند و کلیه اعضا (اشخاص حقیقی و حقوقی) مستقیماً به تشکل‌های مورد بحث مرتبط شوند.

تبصره ۱- در صورت وجود تقاضا برای تشکیل تشکل‌های شهرستانی، تشکل‌های استانی به تشکل‌های شهرستانی تقسیم و کلیه اعضا به تشکل‌های شهرستانی مرتبط می‌شوند و تشکل استانی با حضور هیأت نمایندگان تشکل‌های شهرستانی تشکیل می‌گردد.

تبصره ۲- در صورت وجود تقاضا برای تشکیل تشکل‌های استانی، تشکل کشوری (ملی) به تشکل‌های استانی تقسیم و کلیه اعضا به تشکل‌های استانی مرتبط می‌شوند و تشکل کشوری (ملی) با حضور هیأت نمایندگان تشکل‌های استانی تشکیل می‌گردد.

ماده ۲۱- نام‌گذاری برای سطوح تشکل‌ها

نام‌گذاری برای سطوح تشکل‌های اقتصادی به شرح زیر می‌باشد:

۱- تشکل‌های شهرستانی "انجمن" نامیده می‌شود.

۲- تشکل‌های استانی "اتحادیه" نامیده می‌شود.

۳- تشکل‌های کشوری (ملی) "کانون" نامیده می‌شوند.

ماده ۲۲- این آیین‌نامه در یک مقدمه (شامل ضرورت تشکل‌ها، سازماندهی و اداره تشکل‌ها و اهداف) و ۲۲ ماده و ۶ تبصره در تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۱۴ به تصویب شورای عالی نظارت بر اتاق ایران رسید.

*** آیین‌نامه اجرایی تقویت تشکل‌های صادراتی مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۰۶ شورای عالی نظارت:

شورای عالی نظارت بر اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران در اجرای بند ک ماده (۵) قانون تشکیل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران مصوب پانزدهم اسفندماه ۱۳۶۹ با اصلاحیه پانزدهم آذرماه ۱۳۷۳، آیین‌نامه اجرایی تقویت تشکل‌های صادراتی را که تحت نام اتحادیه، انجمن، جامعه، کانون، مجمع، سندیکا و غیره در اتاق ایران به ثبت می‌رسند را به شرح ذیل تصویب نمود:

ماده ۱- تعریف تشکل صادراتی:

تشکل صادراتی تشکلی است مرکب از اشخاص حقیقی و حقوقی که طبق مفاد این آیین‌نامه تشکیل می‌گردد.

ماده ۲- وظایف تشکل‌های صادراتی:

- تلاش برای توسعه صادرات کالاها و یا خدمات تحت پوشش.
 - کمک به تحقق هدف‌های کمی و کیفی تعیین شده برای صادرات کالاها و یا خدمات تحت پوشش.
 - حمایت از منافع مشترک اعضا.
 - جمع‌آوری اطلاعات تجاری، فنی و صنعتی بازارهای هدف و کشورهای رقیب به منظور ارائه خدمات لازم به اعضا.
 - ارائه خدمات حقوقی و مشورتی به اعضا.
 - پیگیری و رفع مشکلات اختصاصی و یا مشترک اعضا.
 - حمایت از حقوق قانونی اعضا.
 - کوشش و حمایت از انجام سرمایه‌گذاری در زمینه صدور کالا و یا خدمات تحت پوشش.
 - جلوگیری از رقابت‌های ناسالم اعضا در بازارهای هدف از طریق اعمال ضوابط کمیته انضباطی اتاق ایران.
 - تلاش برای توسعه بازارهای جهانی کالاها و یا خدمات صادراتی کشور و ایجاد فرصت‌های مناسب برای کلیه اعضا برای ورود به این بازارها.
 - مشارکت در تدوین و اجرای استانداردهای مورد نیاز صادرات کالاها و خدمات تحت پوشش و کنترل آن از طریق ایجاد آزمایشگاه‌ها و شرکت‌های بازرسی.
 - مشارکت فعال در تدوین و تصویب مقررات (قوانین و مصوبات مربوط) از طریق شرکت در جلسات تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در مراجع مختلف سطوح گوناگون.
 - کوشش در جهت رفع اختلافات اعضا و عنداللزوم از طریق حکمیت مرکز داوری اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران بین اعضا.
 - معرفی اعضا به وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مختلف جهت استفاده از خدمات و تسهیلات مورد نیاز.
 - اجرای کلیه وظایف اجرایی مرتبط با صادرات وزارتخانه‌ها و سازمان‌های اقتصادی مرتبط با صادرات که به شکل‌ها تفویض می‌شود.
 - جلب مشارکت صادرکنندگان و تشکل‌ها، افزایش تعداد آنها به منظور بالا رفتن توان صادراتی کشور.
 - تبصره- اصول اساسنامه تشکل‌های صادراتی که تحت عنوان یک گروه خاص کالایی و یا خدماتی قرار دارند مطابق اصول اساسنامه تیپ تنظیم شده و به تأیید اتاق ایران می‌رسد.
 - تهیه گزارشات فصلی هر سه ماه یکبار از عملکرد اتحادیه و ارزیابی آن با برنامه اتحادیه، طرح مسایل و مشکلات همراه با پیشنهاد راه‌حل‌های اجرایی برای رفع مشکلات و ارائه گزارش مزبور به اتاق ایران.
 - ارائه پیشنهادهای اجرایی جهت رفع مشکلات صادرات گروه کالایی تحت پوشش تشکل مربوطه به نهادها و سازمان‌ها و وزارتخانه‌های ذیربط با اطلاع اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.
 - ایجاد نظام جامع اطلاع‌رسانی از فعالیت‌های صادراتی اعضا.
- ماده ۳- تشکل‌های صادراتی در صورت احراز شرایط زیر تحت حمایت قرار می‌گیرند :

الف- در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران به ثبت رسیده باشند.

ب- اساسنامه آنها مورد تأیید اتاق ایران باشد.

تبصره- اساسنامه تیپ تشکل‌های صادراتی می‌باید به پیشنهاد اتاق ایران به تصویب شورای عالی نظارت بر اتاق ایران برسد.

ج- انتخابات هیأت مدیره و بازرسان آنها تحت نظارت اتاق ایران انجام شود و به تأیید آن برسد.

د- گزارش‌های عملکرد خود را به صورت فصلی هر سه ماه یکبار به اتاق ایران ارسال کنند.

ه- آیین‌نامه‌ها و ضوابط اجرایی ذریعۀ اتاق ایران را رعایت کنند.

ماده ۴- حمایت‌های عام از تشکل‌های صادراتی به اشکال زیر خواهد بود.

الف- بهره‌مندی صادرکنندگان خوشنام و معتبر مورد تأیید تشکل‌ها از تشریفات مربوط و تعهد (پیمان) با معرفی تشکل مربوطه از طریق مرکز توسعه صادرات ایران.

ب- صدور کارت عضویت اتاق‌های بازرگانی و صنایع و معادن منوط به ارائه معرفی‌نامه از تشکل صادراتی مربوطه از جهت تأیید صلاحیت فنی و حرفه‌ای می‌باشد.

ج- نمایندگان تشکل‌های صادراتی حسب مورد با داشتن حق رأی در کمیته انتخاب صادرکنندگان نمونه شرکت می‌نمایند و نظر آنها در امتیازات اعطایی مؤثر می‌باشد.

و- در نمایشگاه‌های اختصاصی که توسط شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران در داخل و یا خارج از کشور برگزار می‌شود صادرکنندگان عضو تشکل با معرفی تشکل مربوطه در واگذاری غرفه در اولویت می‌باشند.

ز- نمایندگان تشکل‌های صادراتی حسب مورد در جلسات کمیته انضباطی اتاق ایران که به منظور رسیدگی به تخلفات صادرکنندگان تشکیل می‌شود، با حق رأی شرکت می‌کنند.

ط- پرداخت هر نوع کمک و یا تسهیلات دولت به صندوق‌های غیر دولتی توسعه صادرات در چهارچوب آیین‌نامه تأسیس صندوق‌های غیر دولتی توسعه صادرات منوط به تأیید تشکل‌های صادراتی مربوطه می‌باشد.

ی- در صورت تحقق اهداف صادراتی تشکل، جوایزی به عنوان تشویق از سوی دولت در چهارچوب آیین‌نامه‌هایی که به تصویب شورای عالی صادرات می‌رسد به آنها اهدا می‌شود.

ل- از نمایندگان تشکل‌های صادراتی حسب مورد جهت شرکت در کلیه جلسات تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در مراجع مختلف و سطوح گوناگون دعوت بعمل می‌آید.

م- از طریق اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران از نمایندگان تشکل‌های صادراتی برای همراهی مقامات سیاسی و اقتصادی کشور در سفر به کشورهای خارجی و یا انجام مذاکره با هیأت خارجی در ایران دعوت بعمل می‌آید.

ماده ۵- این آیین‌نامه در ۵ ماده و ۴ تبصره در تاریخ ۱۳۷۹/۱۰/۰۶ به تصویب شورای عالی نظارت بر اتاق ایران رسید.

***قانون اصل چهل و چهارم:

ماده ۹۱:

به منظور تأمین شرایط هرچه مساعدتر برای مشارکت و مسؤولیت‌پذیری بخش غیردولتی در فعالیتهای اقتصادی:

الف- کلیه کمیسیونهای مجلس شورای اسلامی می‌توانند در بررسی لوایح و طرحهای اقتصادی نظر مشورتی فعالان اقتصادی را کسب و مورد استفاده قرار دهند.

ب- کلیه کمیسیونها، هیأتها، شوراهای و ستادهای تصمیم‌گیری در دولت مجازند در تصمیمات اقتصادی خود، نظر فعالان اقتصادی را جویا شده و مورد توجه قرار دهند.

دولت موظف است عضویت رئیس یا نماینده اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون در شوراهای تصمیم‌گیری اقتصادی را از طریق اصلاح قانون یا آئین‌نامه‌های مربوطه رسمیت بخشد. از این پس رئیس اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون به‌عنوان عضو رسمی به ترکیب اعضاء شورای اقتصاد، هیأت اماناء حساب ذخیره ارزی، هیأت سرمایه‌گذاری خارجی (موضوع قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی) و هیأت عالی واگذاری (موضوع قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران) اضافه می‌شود.

ج- قوه قضائیه موظف است با تشویق ارجاع پرونده‌های اقتصادی به داوری، در داوری این‌گونه پرونده‌ها و همچنین بازرسی در موضوعات اقتصادی، از ظرفیتهای کارشناسی بخش غیردولتی نهایت استفاده را به‌عمل آورد.

د- اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون موظفند در ایفاء نقش قانونی خود به‌عنوان مشاور سه‌قوه، ساز و کار لازم برای ساماندهی و هماهنگی تشکلهای اقتصادی و کسب نظرات فعالان اقتصادی را فراهم نموده و با کمک به ایجاد فضای تعامل سازنده بخش خصوصی با ارکان حکومت، در مسائل اقتصادی پیشنهادهای کارشناسانه لازم را ارائه نمایند. در این راستا، اطاقها موظفند با تأسیس واحد پایش و پیگیری اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، گزارش‌های منظم لازم را به شورای عالی اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی تقدیم نمایند و همچنین پیش‌نویس قانون « ایجاد فضای مساعد کارآفرینی و رفع موانع کسب و کار » را تهیه و ارائه کنند.

***قانون ارتقاء سلامت نظام اداری:

ماده ۱۲- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است:

الف- ظرف دو سال نسبت به تکمیل و اجرای طرح حدنگاری (کاداستر) و سایر ترتیبات قانونی لازم اقدام و اطلاعات لازم را در پایگاه اطلاعاتی مربوط وارد نماید. حدود دسترسی اشخاص به این پایگاه را آئین‌نامه اجرایی مشخص می‌کند.

آیین‌نامه اجرائی توسط وزارت دادگستری و با همکاری سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و وزارتخانه‌های اطلاعات و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

ب- ظرف یکسال پایگاه اطلاعات اشخاص حقوقی را ایجاد نماید.

تبصره ۱- ورود اطلاعات پایگاه اطلاعاتی مذکور در بند (ب) راجع به آن دسته از اشخاص حقوقی که در سایر مراجع به ثبت رسیده یا می‌رسند حسب مورد بر عهده دستگاه ثبت کننده است.

تبصره ۲- آیین‌نامه اجرایی بند (ب) و تبصره (۱) آن توسط وزارت دادگستری و با همکاری سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و وزارت کشور تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ج- ظرف یکسال شبکه و پایگاه اطلاعاتی مشترک بین دفاتر اسناد رسمی و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور را راه‌اندازی نماید، به نحوی که ثبت و تبادل کلیه وقایع دفاتر اسناد رسمی و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور از طریق نظام متمرکز مذکور تسهیل گردد.

*****قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار:**

ماده ۵: اتاق‌ها مکلفند فهرست ملی تشکل‌های اقتصادی را تهیه و تغییرات آن را اعلام نمایند.

در آن دسته از فعالیت‌های اقتصادی که فاقد تشکل فعال می‌باشند، اتاق‌ها موظفند برای ساماندهی، ایجاد و ثبت تشکل‌های اقتصادی فعال زمینه‌های لازم را ایجاد کنند و در فعالیت‌هایی که تشکل‌های موازی وجود دارد، زمینه ادغام، شبکه‌سازی، یکپارچه‌سازی و انسجام تشکل‌های موازی را فراهم نمایند.

تبصره ۱: اتاق‌ها موظفند در فعالیت‌های صادرات غیرنفتی با ایجاد انسجام، هماهنگی و تقسیم کار، از فعالیت موازی تشکل‌ها جلوگیری کنند. همه تشکل‌های اقتصادی موظفند در اجرای احکام این ماده با اتاق‌ها همکاری کنند.

تبصره ۲: مؤسسان و مدیران تشکل‌های اقتصادی نباید مانع عضویت داوطلبان جدید واجد شرایط و استفاده آنها از منافع حضور در این تشکل‌ها شوند.

نظرات اصناف یا تشکل‌های جدید اقتصادی سراسری با حضور رئیس شورای اصناف کشور و با رؤسای این تشکل‌ها در شورای گفتگو بررسی می‌شود.